

Söylenecek Çok Şey Var

Sagopa Kajmer

Akrep kuyruğunda, yılan dişlerinde
Ağaç dikenlerinde, insan dilinde zehri yüklenir
Ve farkı yoktur yaratığın
Burası evi yaratıkların ve yaratıkların kendi yarattıklarının
İnşa edip yıktıklarının
Terkedip ardından baktıklarımın üzerine uçar geride külüne sarılan yanmış es
ki sayfalarım
Rüzgarın asisi koluna girmiş yaktıklarımın
Şu an vardım, yanıdayım kendime kattıklarımın
Şu son nefesi aranızda artık pay edin
Bu ağır anlamların altlarında ezilmiş lain hain
"Vahim halin" diyo' kâhin
"Bu sen değilsin, ner'de senin sahin?"
Yaşlı çocuk sakın
Sen güzel gör öyle, bence hepsi çirkin
"Tek ayak üstü yüzün üstü." yalan der o pişkin
Benim karnım yalanlara pek tok ve şişkin
Kin tarlası sevgi vermez
Kin oldukça ekinin

Bana doğru konuşuyor benden ben:
"Düşünmek yoruyo' seni biraz dinlen yahut içine kapan, nasıl istersen."
İyisi mi? "Sessizlik!" derim
Bana doğru konuşuyor benden ben:
"Biraz sakın olman gerek."
Derken ben, bana doğru konuştum: "Bıktım gerçekten."
İyisi mi? "Sessizlik!" derim
Anlatıyorum kendimi, dinliyorum kendimi
Söylenecek çok şey var, katlanacak yok hal
İyisi mi? "Sessizlik!" derim
Anlatıyorum kendime, dinliyorum kendimi
Söylenecek çok şey var, katlanacak yok hal
İyisi mi? "Sessizlik!" derim

Hangi tür bir gerilimin yanında huzur buldun öyle?
Kin, savaş mı senin yemin? Kırık Türkçenle söyle
Bitik halinle hamle, emanet aklınla darbe
Neler gördü gözüm genç yaşımda vay be
Bugün kendini kandırmanın kaçınıcı ayı ya da yılı?
Yıllanmış şaraplar kadar uzun bekledin, süren daraldı
İnsan akıllı fakat akılsızlara takıldı
Bir akılsızdan akıllanan akılsızlar çoğaldı
Yine tütünü kefene sarıp ateşe verdim ellerimle
Yetindim gördüklerimle
Kurşun platonik aşk yaşarken kurşun geçirmez yelekle kendini yedekle
Sıradan bir bal arısıyım, işim petekle
Ölüm korkusundan da korkuncu yaşama sevinci
Belki ondan öyle bakar Mona Lisa'dan Leonardo Da Vinci
Yine ben erkenci
Neyseki erkenden uyandı hırsıza bekçi

Bana doğru konuşuyor benden ben:
"Düşünmek yoruyo' seni biraz dinlen yahut içine kapan, nasıl istersen."
İyisi mi? "Sessizlik!" derim
Bana doğru konuşuyor benden ben:
"Biraz sakın olman gerek."
Derken ben, bana doğru konuştum: "Bıktım gerçekten."

İyisi mi? "Sessizlik!" derim
Anlatıyorum kendimi, dinliyorum kendimi
Söylenecek çok şey var, katlanacak yok hal
İyisi mi? "Sessizlik!" derim
Anlatıyorum kendime, dinliyorum kendimi
Söylenecek çok şey var, katlanacak yok hal
İyisi mi? "Sessizlik!" derim